

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЕКОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**МАТЕРІАЛИ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**Одеського державного
екологічного університету**

11-18 травня 2022 р.

ОДЕСА
2022

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЕКОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**МАТЕРІАЛИ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
Одеського державного екологічного університету
(11-18 травня 2022 р.)**

**ОДЕСА
Одеський державний екологічний університет
2022**

Секція «ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ ПРИРОДООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»	410
Пилипчук Д.Ю., ст. гр. У-20 Науковий керівник: Розмарина А. Л., канд. екон. наук, доц. СУЧАСНІ МЕХАНІЗМИ УПРАВЛІННЯ БАНКІВСЬКИМИ РИЗИКАМИ	410
Дмитрієнко А. С., ст. гр. ПУА-18 Науковий керівник: Розмарина А.Л., канд. екон. наук, доц. НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТАМИ В ОРГАНІЗАЦІЇ	413
Молчанова А. Ю., ст. гр. У-20 Науковий керівник: Розмарина А. Л., канд. екон. наук, доц. АНАЛІЗ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННИХ РОЗРАХУНКІВ В УКРАЇНІ	416
Яценко К. С., ст. гр. У-18 Науковий керівник: Розмарина А. Л., канд. екон. наук, доц. НАПРЯМИ ПОБУДОВИ ЕФЕКТИВНИХ ВЗАЄМВІДНОСИН В ОРГАНІЗАЦІЇ	420
Богомолюк Д. О., ст. гр. У-20 Науковий керівник: Козловцева В. А., канд. екон. наук, доц. АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ МОТИВАЦІЙНИХ МЕТОДІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	423
Чернявська В. А., ст. гр. У-4 Науковий керівник: Колонтай С. М., канд. екон. наук, доц. ЕКОЛОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ ЯК ФАКТОР ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ	426
Домаскін Д. О., ст. гр. У-5 Науковий керівник: Колонтай С. М., канд. екон. наук, доц. МОНІТОРИНГ ПРЕДСТАВЛЕНОСТІ ПРОДУКЦІЇ ЯК ВАЖІЛЬ УПРАВЛІННЯ ПРОДАЖАМИ	428
Саковський Д. С., ст. гр. У-18 Науковий керівник: Смірнова К.В., канд. екон. наук, доц. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО КЛІМАТУ НА ВЗАЄМВІДНОСИНИ В КОЛЕКТИВІ	430
Рязанова А. Є., ст. гр. ПУА-18 Науковий керівник: Смірнова К. В., канд. екон. наук, доц. РОЛЬ ТА НЕОБХІДНІСТЬ АДАПТАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ	432
Секція «ОКЕАНОЛОГІЇ ТА МОРСЬКОГО ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ»	435
Катанов О. О., ст. гр. ГМ-21 Науковий керівник: П'ятакова В. Ф., ас. ІСТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ЦУНАМІ	435

Кашуба К. А., ст. гр. ГО-19 Науковий керівник: П'ятакова В. Ф., ас. ТЕЧІЇ В ОКЕАНІ. ОСНОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ТЕЧІЇ КУРОСІО	437
Стецюк А. В., ст. гр. ГМ-21 Науковий керівник: П'ятакова В. Ф., ас. КЛАСИФІКАЦІЯ МОРСЬКОГО ЛЬОДУ. СУЧАСНІ ЗМІНИ ТА НАСЛІДКИ	440
Ташку А.Г., ст. гр. ГМ-21 Науковий керівник: П'ятакова В.Ф., ас. ПРИПЛИВИ В ОКЕАНІ. ЗАТОКА ФАНДІ ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ	442
Бородіна К. О., ст. гр. ГО-19 Науковий керівник: П'ятакова В. Ф., ас. ІСТОРІЯ ВИВЧЕННЯ ОКЕАНІЧНИХ БАСЕЙНІВ	444
Ясинський М. А., ст. гр. ГО-18 Науковий керівник: П'ятакова В. Ф., ас. ЗМІНИ, ЩО СПОСТЕРІГАЮТЬСЯ У ФІЗИЧНОМУ ТА ХІМІЧНОМУ СТАНІ СВІТОВОГО ОКЕАНУ У 20-21 СТОРІЧЧЯХ	446
Ярова К. Н., ст. гр. ГО-19 Науковий керівник: Ель Хадрі Ю., PhD, ст. викл. СЕЗОННІ ЗМІНИ ТЕМПЕРАТУРИ ВОДИ НА ПОВЕРХНІ МЕКСИКАНСЬКОЇ ЗАТОКИ	449
Чеботарьова Н. В., ст. гр. ГМ-20 Науковий керівник: Гаврилюк Р. В., канд. геогр. наук, доц. ХВИЛЮВАННЯ В ОКЕАНІ	451
Волков М., ст. гр. ГМ-21м Науковий керівник: Дерик О. В., ст. викл. ВИЗНАЧЕННЯ КОЛЬОРУ І ПРОЗОРОСТІ МОРСЬКОЇ ВОДИ	455
Секція «МЕТЕОРОЛОГІЇ ТА КЛІМАТОЛОГІЇ»	458
Єжова В., ст. гр. МК-18 Науковий керівник: Міщенко Н.М., канд. геогр. наук., доц. ЗМІНИ ТЕРМОДИНАМІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК АТМОСФЕРИ В ПЕРІОД ФОРМУВАННЯ КОНВЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	458
Подоліук Д. В., ст. гр. ГМ-21 Наукове керівництво: Прокоф'єв О. М., канд. геогр. наук, доц., Гопцій М. В., канд. геогр. наук, ст. викл. РУАЛЬ АМУНДСЕН – НАПОЛЕОН ПОЛЯРНИХ КРАЇН	460
Прокопенко К. Ю., ст. гр. ГМ-20 Наукове керівництво: Прокоф'єв О. М., канд. геогр. наук, доц. Гопцій М. В., канд. геогр. наук, ст. викл. ПЕРШІ МЕТЕОРОЛОГІЧНІ ТА ГІДРОЛОГІЧНІ МЕРЕЖІ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	462

Бородіна К. О, ст. гр. ГО-19

Науковий керівник: П'ятакова В. Ф., ас.

Кафедра Океанології та морського природокористування

ІСТОРІЯ ВИВЧЕННЯ ОКЕАНІЧНИХ БАСЕЙНІВ

У ранній геологічній історії планети існування води не викликає сумнівів. Вода була розчинником для речовин, що виносяться із земної кори, як в результаті вулканічних вивержень, так і тих, що випадали з атмосфери. Такі речовини отримали назву "надлишкових летучих речовин", крім вуглецю, азоту і, звичайно, води до них відносять хлор, бром, сірку і бор.

До того ж, геологічні дані також вказують на те, що вода була присутня на поверхні землі вже близько 3000 мільйонів років тому. Однак, також відомо, що сучасні океанські улоговини утворилися на земній поверхні не так давно, та більшість з них має вік менше ніж 250 млн. років [1].

Важлива риса океанських басейнів - це те, що вони пов'язані між собою: Тихий, Індійський і Атлантичний океани, подібно до променів, розходяться від циркумполярного Південного океану. Північний Льодовитий океан та субарктичні моря можна розглядати як велике внутрішнє напівзімкнене море, оточене сушею та відокремлене від прилеглого океанського басейну підводними хребтами.

Дослідження останніх років показали, що топографія океанських басейнів також пов'язана з історією їх виникнення, формування та розвитку. Цей процес, який називається розсування або «спрендинг» морського дна, є складовою концепції тектоніки літосферних плит. Саме в результаті спрендингу сформувалася світова система серединно-океанічних хребтів [2].

За останні 80 млн. років океанське дно розсувалося в горизонтальному напрямку зі швидкістю близько 2 см/рік. Таким чином, ширина океанського басейну зростає зі швидкістю близько 1 км за 25 тис. років.

Такі хребти характеризуються високою вулканічною активністю, а також численними розломними зонами, що протягуються перпендикулярно до хребта. Уздовж розломів гребінь хребта зміщується зазвичай на кілька десятків кілометрів. Розломи під назвою «трансформних», утворилися в результаті відносного зміщення квазіжестких асейсмічних плит літосфери, які складають верхні 100-150 км нашої планети.

Основні поняття сучасної геології та геодинаміки: субдукція, спрендинг, трансформний розлом, сформувалися внаслідок вивчення океану. Порівняння порід океанічної кори й офіолітових розрізів,

сучасного та стародавнього осадконакопичення, нині активних та давніх гідротермальних систем дозволяє реконструювати палеогеографічні та палеогеодинамічні обстановки на суші.

Принципово новий підхід до тектонічних процесів пов'язаний з появою гіпотези переміщення материків, запропоновані американським геологом Фредериком Тейлором та німецьким геофізиком Альфредом Вегенером. Гіпотези дрейфу допускають можливість великих горизонтальних переміщень материкових брил по підкорових шарах або разом з ними, внаслідок підкорових течій у мантиї Землі. Причиною таких переміщень спочатку вважалися сили, що виникають під час обертання Землі [3].

У 60-70-ті роки. 20 ст. ідеї мобілізму були відроджені в новій фактичній основі як «нова глобальна тектоніка», чи «тектоніка плит» (американські вчені Х. Хесс, Р. Діц та інших.). Ця гіпотеза передбачає існування підкорових конвекційних течій та спирається на дані палеомагнетизму, сейсмології, особливості магнітних аномалій та результати буріння дна океанів. Згідно з «новою глобальною тектонікою», порівняно тендітна літосфера, що підстиляється пластичною астеносферою, розділена на жорсткі плити, відокремлені одна від одної тектонічними розривами (швами) по осьових лініях сейсмічних поясів Землі. Плити включають як материки, так і «припаяні» до них частини океанічного дна, що утворилися головним чином протягом мезозою і кайнозою. Геодезичні дані вказують на розсув брил (Північно-східна Африка), їх взаємне ковзання по розломах зі швидкістю 0,5-3 см на рік (Каліфорнія) або зближення по насувах (Таджикистан).

Досить повне пояснення різних геологічних, геофізичних та геохімічних фактів з позицій «нової глобальної тектоніки» стало причиною широкого успіху цієї концепції. Однак у гіпотезі є і багато неясних положень, наприклад уявлення про рушійну силу, що переміщає плити, характер геологічних процесів у рифтових зонах серединних хребтів, механізм підсування та засмоктування океанічної кори в зонах острівних дуг, причини тектонічних процесів усередині плит літосфери, континентальних платформ та інших. Ймовірно, вибір між різноманітними моделями та створення загальної теорії розвитку земної кори стане більш детальним після накопичення геодезичних даних про взаємне переміщення материків та уточнення сучасної інформації про відомості та склад будови літосфери, особливо під океаном.

Список використаної літератури

1. John G. Harvey. Atmosphere and ocean. Our Fluid Environments / Wisbech, Cambridgeshire, Great Britain, 1982. 183 p.
2. Геология дна океана. URL: <https://ppt-online.org/382129>